

НАРОДНА ВОЛЯ

Вестникъ за политика, стопанство и информация

Абонаментъ:

За година 60 лв.

Излиза седмично

БРОЯ 1 ЛЕВЪ

За реклами 2'50 лв. на кв. см.

АДРЕСЪ:

Редак. „Народна Воля“
ул. „Гургулят“ № 3—Варна
Директоръ Георги Трайковъ

Г. Трайковъ

Софийскитѣ избори

На 25 т. м. съ едно внушительно болшинство Работническата партия спечели изборитѣ за общ. съветници въ София. Тоя резултатъ най-малко изненада насъ. Ние сме го очаквали и го предвиждахме. Не, разбира се, защото въреаме въ силата и могъществото на Работнич. партия. Въ земеделска България комунисти нѣма.

Има гладни и отчаяни хора. А най-много въ столицата. Не веднажъ отъ това мѣсто сме апелирали нѣмъ правителството на народния блокъ да вземе бързи и решителни мѣрки за облекчение положението на нуждающитѣ се.

Препоръчвали сме намаление наемитѣ, цената на хлѣба и даже безплатенъ хлѣбъ и гориво на крайно нуждающитѣ се.

Престѣпление е да гладуватъ хора въ една чисто земеделска страна, която продава на безценница излишъцитѣ си на други държави.

Комуниститѣ за себе си сж прави, тѣхния принципъ е: „полното по зле, толкова по добре“. Гладъ и мизерия же-

лятъ тѣ да цари въ нашата страна.

И се борятъ срещу всички, който има искреното желание да се облекчи положението на трудящитѣ се маси. Така се обяснява подетата отъ тѣхъ безогледна борба срещу Б. З. Н. Съюзъ, който чрезъ своитѣ представители въ кабинета и парламента най-енергично се застъпва за трудящитѣ се въ града и селото, като настоява за редъ реформи целящи постигането на това облекчение.

Ние не сподѣляме разбиранията на Цанковъ и другитѣ около него, които смѣтатъ, че съ убийства и затвори ще задушатъ гласа на гладнитѣ и отчаянитѣ.

Поддържаеме, че единствената резултатна мѣрка срѣщу комунизма е премахването на мизерията и глада.

Въ това направление настояваме най-енергично да действува правителството на Народния блокъ. А тия, които иматъ много въ нашата страна, предупреждаваме: да по-развѣржатъ неситѣ си, а не искатъ да ги задържатъ въ ржцетѣ си.

Министъръ Вергилъ Димовъ предъ варненци

Програмната речъ на новия министър на благоустройството. Управлението на сговора и това на народния блокъ. Задачитѣ на днешното правителство.

На 18. IX. въ 10 ч. сутринта Варнен. селска земеделска дружба устрои въ театъръ „Ранковъ“ голѣмо публично събрание, на което говори министра на благоустройството Вергилъ Димовъ.

Салона бѣ препълненъ отъ слушатели. Събранието се откри отъ председателя на земеделската окол. дружба Тодоръ Славовъ, които следъ като подчерта, че на г. Вергилъ Димовъ за първи пътъ се пада честта като министъръ на благоустройството да говори предъ варненци, даде думата на последния.

Господинъ министърътъ въ началото на своята речъ направи единъ паралелъ между онова което сговора обеща на българския народъ следъ поемането на управлението и това, което му даде до последния чась на своето властование, подчерта, че ако последниятъ управляваше страната ни още малко, въромяно тя би пострадала много тежко.

Народниятъ блокъ пое да ръководи сждинитѣ на българския народъ — каза по-нататкъ въ своята речъ г-нъ

министра — за да го омиротвори, за да му възвърне потѣпканитѣ права и свободи.

Въ насъ обикновено голѣмити хора не се ценятъ. Ние убихме Стамболова, Геннадиева, Петкова, Стамболийски. Тѣзи голѣми държавници, ако сега бѣха живи, българския народъ днесъ щѣше да бжде една велика нация и не щѣше да дойде до днешното състояние.

Съ участието на земеделския съюзъ въ днешното управление той хвърли було на мрачно минало въ което станаха жертва толкова добри синове на този народъ.

Това той направи не отъ страхъ, а отъ желание за да настѣпи тѣй много жадувано умиротворение отъ българския народъ.

Нека всички тѣзи, които днесъ клеймятъ народниятъ блокъ знаятъ, че той не е едно случайно явление въ нашия политически животъ, а една държавна необходимостъ, който ще работи за благо и прогреса на родината ни.

По нататкъ въ своята речъ г-нъ министра каза, че има известни среди въ насъ, които сж за диктатурата, но трѣбва

да се помни, че чрезъ диктатурата България никога нѣма да прогресира и напредне.

Единствената форма на управление, която ще заздрави ранитѣ на нашия народъ нанесени му отъ войнитѣ и следъ военното бурно време е демократичната.

Спирайки се върху външната политика на сговора г. министра изтъкна, че последниятъ винаги когато прашаше свой представители въ чужбина, очертаваше България като добъръ платецъ. Той отиде подалечъ, че за да може да сключи заемъ фалшифицира държавниятъ ни бюджетъ.

Народниятъ блокъ води днесъ друга политика. Ние казваме въ чужбина — не че не желаемъ да плащаме, но не можемъ.

Резултата отъ тази наша политика е на лице: насъ освенъ че ни отсрочиша репарационитѣ плащания, но и ни намалиха вноскитѣ по заемитѣ съ 50 на сто.

Впускайки се върху последнитѣ съкращения на чиновни-

ческитѣ заплати г-нъ министра изтъкна, че тѣ сж направили това не защото сж противъ чиновницитѣ, но защото въ единъ моментъ когато цѣлия български народъ правеше жертви и последната бѣ необходима.

Той се спрѣ сжщо и върху голѣмитѣ облекчения, които народния блокъ направи на българския народъ съ намалението на акциза, опрощаването на глобитѣ и поземления данъкъ върху 100 декара земя.

Спрѣ се сжщо и върху държавниятъ ни бюджетъ, като каза, че той е намаленъ съ милиардъ лева.

Въ заключение на своята речъ министра каза, че народния блокъ ще следве строго своята творческа политика и употреби всиѣки укилия да даде желаното стопанско благоденствие и миръ на страната ни.

Речта на министра бѣ изпратена съ бурни аплодисменти. Следъ събранието се направи манифестация изъ града на чело съ министра.

Вжтрешенъ прегледъ

Коопериране на лозари и винари.

Управлението на Б. З. Банка е отправила една обширна наредба до клоновѣтъ, за начина по който ще се подпомагатъ лозаритѣ съ кредитъ за събиране и обработване въ вино гроздето отъ тази годишната реколта. Наредбата предписва да се поканятъ управителнитѣ съвети на кооперациитѣ да предявяватъ искания за кредитъ съ подробни данни за производството на своитѣ членове. Съветътъ на клоната на З. Банка ще прецени даннитѣ и ще реши размѣра на кредита.

Предъ видъ, обаче, на ниската цена на гроздето и затруднения пласиментъ на виното — се казва въ наредбата — нѣма да се позволява на кооперациитѣ да наематъ нови помѣщения или сждове. Кооперациитѣ ще събиратъ грозде само въ размѣра да попълнятъ капицитета на кооперативната изба, съ която разполагатъ. Ще се прибере най-напредъ гроздето на членоветѣ на кооперацията. Отъ управлението на банката ще иска да му се предаде бланка договоръ за вариантъ на производеиото вино и ракия, подписано отъ цѣлия управителенъ съветъ. Когато се обработи гроздето,

кооперацията ще поиска и клоната ще пристѣпи къмъ варирането на произведеното вино и ракия.

Кооперацията отъ отпуснатия кредитъ ще раздаде на производителитѣ авансъ срещу вносеното въ избитѣ ъ грозде въ размѣръ 60 на сто отъ срѣдната пазарна цена.

Нѣма да се позволи на кооперациитѣ да закупуванъ гроздето на твърди цени. Ще се работи изключително за смѣтка и рискъ на производителитѣ.

Седмица на българското вино

Централниятъ комитетъ на българското вино при М-ство на земледѣлието въ заседанието си на 22 т. м., е решилъ да се организира „седмица на българското вино“ съ началенъ день празникътъ „Св. Трифонъ“. Презъ тази седмица ще се изнесатъ сказки и статии въ печата върху хигиеничната стойностъ на виното като питие. Сжщиятъ комитетъ е влѣзълъ въ връзка съ подобни нему комитети въ всички лозарски страни, както и съ международна оа служба за виното въ Парижъ.

Тифусъ по птицитѣ

За унищожаването на тифуса по птицитѣ — една болестъ наскоро пренесена

въ България, посрѣдствомъ вноса на чуждестранни птици — Върховниятъ ветеринаренъ съветъ при М-вото на земледѣлието въ едно отъ близкитѣ си заседания ще се занимава съ въпроса за определяне на максималнитѣ оценки за обезщетение стопанитѣ на заразенитѣ отъ казаната болестъ птици. Болнитѣ отъ тифусъ птици ще бждатъ унищожавани и стопанитѣ обезщетявани. За шастие, тифусътъ по птицитѣ въ България върлува само въ ограничено количество стопанства въ София и околността ѝ.

Пазарътъ на овощията въ чужбина

Берлинския пазаръ

Софийската търговско-индустриална камара съобщава следнитѣ свѣдения за пазара на овощията въ чужбина.

Берлинъ, 22. IX 1932 г. Пристигатъ голѣми количества грозде и пласаментътъ е затрудненъ. Днесъ имаше на пазаръ четири вагона грозде — „Афузъ-али“, „Димятъ“ и „Чаушъ“.

Ценитѣ за 50 кг., франко пазара, съ всички разности, днесъ: — Афузъ-али“ 25—27 р. м. или 16'50 — 17'80 лв. кг., „Димятъ“ 22 — 24 р. м. или 14'50 — 15'80, „Димятъ“ и „Чаушъ“ съ следа отъ спарване 18—22 р. м. или 11'80—14'50 и унгарско бѣло 14—16 р. м. или 9'30—10'50 лв. кг.

Сливи. Покачването на ценитѣ предизвика голѣми пристигания. Днесъ ценитѣ отбелязаха спадане. На пазаря имаше три вагона български сливи, отъ които 1 кюстендилски. Кюстендилскитѣ сливи макаръ и по-здрави, иматъ признаци на презрѣлостъ.

Цени: български 14—16 р. м. или 9'20—10'50 лв. кг. сръбски 11—13 р. м. или 7'30—8'70 и мѣстни (нето) 10—11 р. м. или 6'60—7'20 лв. кг.

Ябълки. Български „Златна пармина“ се продава непромѣнено — 23—25 р. м. нето; сжщо така се пласиратъ и „Лимонкитѣ“ отъ Кюстендилъ.

Ценитѣ на ябълкитѣ сж за 50 кг.

Виенскиятъ пазаръ на 21. IX. т. г.

М-вото на земледѣлието и държавнитѣ имоти съобщава, че на 21. IX т. г. ценитѣ на гроздето на виенския пазаръ сж били както следва: грозде българско „Афузъ али“ 16'90—18'75 лв. кг., „Димятъ“ — 15—16'90 лв., унгарско — 10'30—14 лв., сръбско — 12'20—16 лв. и гръцки — 14—20 лв.

Акцидентна Печатница

„Ив. Проиковъ“ — Варна

Свѣтовенъ прегледъ

Франция

Въ речта си, държана въ Грама, като говори за отношенията на Франция къмъ Германия, особено по въпроса за въоръжението, г. Ерио казва:

„Германия се старае да организира една много мощна модерна армия, предназначена не само за отбрана, а и за нападение. Това е драматичната страна на въпроса за разоръжението. Наистина, съюзниците от последната война обещаха да намалят въоръжението си, но трѣбва да се припомни, че облекчителния документъ на увода на Версайския договоръ пояснява, че разоръжението на Германия представлява първата стѣпка къмъ намалението и ограничаването на въоръжението. Англическият меморандумъ отъ 15 т. м. показва убедително, че този уводъ не лишава договора отъ задължителния му характеръ и че единственото указание за начина, по който трѣбва да се осъществи разоръжението се намира въ твърде общия текстъ на чл. 8 отъ пакта. Франция доказва, впрочемъ, че зацити лоялно този пактъ. Тя намали срока на военната служба отъ три на 1 година, както и бюджета на народната отбрана съ 10 на сто въ сравнение съ 1932 год. Така сѣщо, намалени сѣ наполовина голѣмитѣ военни единици; но ние искоме горещо желаното отъ насъ разоръжение да се осъществи при сигурностъ.

Франция не предизвиква никого. На страсти, които се целятъ да възбудятъ срещу нея, Франция има право да противопостави своите основания, своите отстъпки и своето доброжелателство. Тя възвръща на Германия, преди срока, свободното ползуване на страната окупирана по силата на договоритѣ. Тя не получи никаква благодарностъ за това. Франция трѣбваше да възстанови цѣла една частъ отъ територията си опустошена отъ войнитѣ. Още въ самото начало на плана Ижнѣ, за който Германия се бѣ заклела да изпълнява добросъвестно, Франция направи срещу репарациитѣ си най-тежки жертви. Тя не получи никакво благодарение. Страдаща сама отъ световната криза, нуждаеща се да защити производството си, Франция отвори границитѣ си за германскитѣ стоки и въ 1931 год. Германия внесе въ страната ни единъ излишѣкъ отъ производството си на приблизителна стойностъ 3385 милиона франка. Ние пакъ не получихме благодарностъ. Това сѣ

факти, които трѣбва да припомнимъ.

На кратко казано, въ Франция не сѣ промѣнили начина на мисленето си. Тѣ пѣятъ сѣщата пѣсенъ, каквато сѣ пѣли преди тринадесетъ години: победенитѣ, които бѣха измамани съ 14-тѣхъ точки на Унисона да сложатъ оръжието, а следъ това изнудени по най-безсраменъ начинъ, трѣбва за всѣко разслабване на наложениитѣ имъ вериги да благодарятъ на измамницитѣ.

Швейцария

На 24 т. м. се откри въ Женева шейсетъ и осмата сесия на съвета на О. Н. Председателствува е отъ г. Д. Валера, ирландски министъръ-председателъ.

Въ дневния редъ на сесията сѣ поставени двадесетъ и петъ точки.

Нѣкои отъ тѣхъ сѣ следнитѣ: докладъ на експертния комитетъ върху робството, докладъ на постоянния централенъ съветъ за опиума и т. н.

Въ дневния редъ сѣ и нѣкои малцинствени въпроси. При разглеждането на тѣзи петиции въроятъно ще се повдигне и разисква на ново общия въпросъ за процедурата, която трѣбва да следва съвета при справянето си съ малцинственитѣ оплаквания.

Отдѣлна точка на дневния редъ е молбата на държавата Иракъ (Месопотакія) да бѣде приета за чл. на О. Н.

На последно мѣсто въ дневния редъ е докладътъ на комисията, изпратена преди нѣколко време въ Манджурия начело на английския лордъ Литонъ да анкетира действията на Япония въ тази страна и въобще да докладва за положението въ Манджурия.

Разискванията по този докладъ се очакватъ сѣ безспокойствие и тревога, тъй като се страхуватъ, че едно или друго решение на съвета ще има голѣми последици за престижа и дори за съществуването на обществото на народитѣ. Съержанието на доклада, който билъ единъ томъ отъ 400 страници, е известно за сега само на тримата членове отъ секретариата на О. Н. и се пази въ тайна до като не се обнародва. Знае се, обаче, че докладътъ изобилно обсъжда, и то доста строго, действията на Япония въ Манджурия.

Смѣта се за сигурно, че както въ почти всички случаи, когатъ предстоятъ да се взематъ неудобни за голѣмитѣ държавни решения, разискванията по доклада Литонъ ще бѣждатъ отложени.

Най-важната точка отъ бѣл-

гарскитѣ въпроси, които ще бѣждатъ разисквани въ Женева, съставляватъ външнитѣ задължения на България. Препорѣжитѣ на финансовия комитетъ по тази точка ще послужатъ като уводъ и основа на преговоритѣ, които въ последствие ще се започнатъ въ Женева или Парижъ между българското правителство и носителитѣ на титритѣ на българскитѣ заеми.

Финансовиятъ комитетъ е предвидилъ за българскитѣ въпроси две заседания. Следъ това ще се занимава съ редица други въпроси, между които фигурира и единъ интересувашъ България — за практическото прилагане на спогодбата, сключена между българското и сръбско правителство на 11 ноемврий 1921 год. и засегащи изпълнението на Хувровото предложение и конвенцията Молловъ—Кафандарисъ.

Гърция

Както писахме въ миналия брой въ Гърция се произведоха миналата недѣля законодателни избори.

Агитацията е била една отъ най-оживенитѣ и борбата се е водила не върху базата на обикновенния стопански и политически животъ на страната, а за нейната форма на управление.

Венизелосъ и той пѣтъ се показа ловѣкъ политикъ. Той знаеше много добре настроението на населението, което изнемогва отъ стопанската криза. За него е било ясно, какво за това общо за цѣлия свѣтъ нещастие народа държи него за виновенъ и ето защо той хитро измѣсти спороветѣ отъ вътрешната и външна политика съ въпросъ за запазване републиканската форма на управление на страната.

Цалдарисъ, шефътъ на най-силната Опозиционна партия, наречена популистка, е монархистъ и понеже при поканата на Венизелосъ да се обяви публично за републиката, той не стори това, то той биде обвиненъ, че готви държавенъ превратъ. По тоя начинъ борбата се поведе съ лозунгитѣ за или противъ републиката.

Това безспорно поправи позициитѣ на Венизелоса и той доби едно сравнително по-големо число депутати, но едва ли ще може да поеме самичѣкъ управата на страната. На всѣки случай ние още нѣмаме окончателнитѣ резултати отъ изборитѣ.

Едно обаче стана ясно, че въ Гърция все още не се е затворила републиката и външнителното число гласове, получени отъ Цалдариса сѣ едно много неутешително явление въ политическия животъ на

Гърция. Изглежда, че маневрата на Венизелосъ, може би, му донесе единъ времененъ успѣхъ, но той съ нея тури начало на една нова за грѣция политически животъ борба: онази между монархисти и републиканци.

Въ тия избори се забележа и още едно печално за Гърция явление: враждата между бѣжанцитѣ (преселницитѣ) и мѣстното население. Първитѣ гласуваха за Венизелоса а вторитѣ за Цалдарисъ.

Турция въ О. Н.

Резервитѣ, които направиха турцитѣ преди да влѣзатъ въ О. Н.

На „Хералдъ Трибюнъ“ съобщаватъ отъ Женева:

Пристигането на турския министъръ на външнитѣ работи, Тевфикъ Ружде бей, възбуди интересъ, тъй като за прѣвъ пѣтъ Турция ще бѣде представена и ще вземе участие въ работитѣ на О. Н.

По този поводъ се съобщава, че Турция е влѣзла като членъ въ О. Н. съ известни резерви. Нейното първо условие е въ връзка съ прилагането на

членъ 16 отъ устава на О. Н., който задължава членоветѣ да се помагатъ взаимно въ случай на непредвидзвено нападение срещу който и да било членъ. Турция е заявила, че тя не ще пренебрегне никой отъ договоритѣ за приятелство, сигурностъ или арбитражъ, които тя вече е сключила съ своитѣ съседи или други държави.

Тя има, напиримѣръ, твърде опредѣленъ договоръ съ Съветска Русия. Ако О. Н., поради каквато и да било причина — военна, политическа или икономическа — реши да предприеме нѣкакво действие срещу тази страна, Турция се смѣта задължена отъ своя договоръ съ Съветска Русия да не участвува въ такива действия. Договори отъ подобно естество Турция има сѣщо тъй съ България, Гърция и Иракъ.

Другото условие за нейното членство въ О. Н. се отнася сѣщо до възможни действия срещу отдѣлни членове. Тя си запазва правото да не участвува въ никакви действия срещу една държава, макаръ дори да нѣма съ нея никакъвъ договоръ, ако тя намѣри, че действията на О. Н. сѣ противъ нейнитѣ интереси.

Поучителни опити съ пшеницата

Съ настоящето си, азъ искамъ да дамъ нѣколко цифрени резултати, имащи значение за предстоящата сеидба на пшеницата; резултатитѣ сѣ извлечени отъ самата практика въ Държавното Земледѣлско Поле въ с. Козлуджа—Варнен.

Преди всичко трѣбва да се отбележи, че Варненски Окръгъ, особено северната половина, има единъ районъ съ сухъ климатъ, малко и не добре разпредѣлени в а л е ж и, много северни и североизточни студени есенни и зимни вѣтрове. Този районъ макаръ и на много мѣста да има богати почви, подходящи за други интензивни култури, то все пакъ главното препитание на населението си остава производството на зърненитѣ храни, отъ които на първо мѣсто идватъ пшеницата и царевичата, а следъ това ечмика, ржжата, фасулия и пр.

Естествено за да може опитното поле да отговори най-

правилно на редица въпроси, имащи прѣко значение за увеличението на производството, то още отъ самото си основане заложи редица опити, съ които се целеше подобрието на тия именно култури, за които почвенно-климатичнитѣ и естествено-историчнитѣ условия сѣ най-добри.

Първото растение съ което се започна обширна изследователска работа е пшеницата, следъ това царевичата, фасулия и нѣкои фуражни растения. Наистина резултатитѣ отъ тия проучвания сѣ само 2—3 годишни и отъ тѣхъ окончателно заключение не може да се вадитъ, но все пакъ когато тия резултати въ продължение на опитнитѣ години показватъ една опредѣлена тенденция, чей спокойни можемъ да се ориентираме.

По долу превеждаме резултатитѣ отъ единъ опитъ съ датата на сеитбата при пшеницата.

1930 год.			1931 год.			1932 год.			средно за 3 години	
дата на се- итбата	зърно х. т. кгр. отъ декаръ	х. т.	дата на се- итбата	зърно кгр. отъ дек.	х. т.	дата на се- итбата	зърно кгр. отъ дек.	х. т.	зърно кгр. отъ декаръ	хек. т.
20.10	222	71	30.10	163	74	1.10	243	79	209	75
19.11	125	61	22.11	89	64	21.10	154	72	123	66

ИВ. САВОВЪ

КОПАЧЪ

Разказъ

— Ехъ, съсипахъ се вече. Но нѣма какво, трѣбва да се копае. И изтривайки съ ржка горещата потъ отъ почернялото отъ слънцето чело, Валентинъ се облегна върху дръжката на острата мотика, която лжщеше и изпускаше, свѣтли малки лжчи, които едва се отразваха при слънчевата свѣтина. А слънцето грѣеше пресилено надъ черната земя, по която, личаха следи отъ човѣшки стѣпки. По-нагоре пѣкъ се виждаше цѣло парче земя, цѣлъ декаръ, мокра влажна земя. Тя бѣ копана. Сухата прѣстъоставаше отдолу, а влажната отгоре. Валентинъ разбиваше съ мотиката сухитѣ черни буци, които, прѣскаше

и после, посипваше съ мокра, влажна прѣстъ.

— Умори ме това копане. Ще пукна. Уморихъ се вече, но трѣбва да продължавамъ, близо е икиндия...

И копае. Покривайки челото си съ ржка, се загледа на татѣкъ, отъ кждето грѣеше слънцето. Неговата широкопола шапка го пазеше да не почернее. Но, при все това, той бѣ почернялъ. Е кжде е селото. Ето неговата колиба. А оная тамъ въ срѣдата на селото, при общината, тя е кжщата на дѣдо Петъръ. Но нали въ нея живѣе и Люба ведно съ своя братъ?...

Дѣдо Петъръ обичаше своята внучка, като, свое собствено

родно чедо. Но, нали е внучка, много просто, ще я обича. А тя е домакиня и работи, работи. Братъ ѝ, този строенъ момѣкъ, който караше момитѣ да си завиждатъ една друга, сѣщо работѣше. Да, той работѣше, но не по кжра а въ кжчи.

Да, тамъ живѣе Люба. Какво ли прави тя сега? ... И мислено той се понесе нататѣкъ, къмъ онова мѣсто, къмъ оная кжща, къмъ онаи хора, за които досега му не и дохождаше на умъ. Въ мигъ той си спомни за нея. За Люба и замечта...

Люба, тази русокоса мома, която винаги, въ всѣко време носеше съ себе си, своята червенина и руменина, правеше да лудеятъ по нея всичкитѣ момци отъ селото А крѣшниятъ ѝ смѣхъ ги караше да се решатъ, да ѝ заговарятъ, но тя нивга не се спираше. Само ги поглеждаше кокетливо и така

отминуваше. Но, въпреки това, тя обичаше Валентинъ. Само той и никой другъ. Да — само той и никой другъ. Интересно. Сега, тя си привърши напълно домакинската работа и бѣше вече свободна чакъ до икиндия, до като мръкне. Люба откъсна едно цвѣтче отъ жѣлтия шибой и се затича нататѣкъ презъ нивята, къмъ онова мѣсто, кждето копаеше Валентинъ.

Разстоянието е голѣмо, но това не пречи. Разстоянието не може да спре една влюбена душа, едно влюбено сърдце...

Най-сетне, уморена и запѣхтана тя стигна при него. Умората не и пречеше да бѣде весела и жизнерадостна.

— Валентинъ, каза тя, подавайки му стрѣгчето шибой — колко си почернялъ.

— Сигурно много съмъ почернялъ, нали! Но това споредъ мене нѣма значение. Ти

ме харесвашъ така черенъ и грубъ нали...

Тя си поклати главата, като съ това искаше да каже, че е съгласна. Ржката ѝ се отгѣсти и тя я постави на рамото му. Това му даде подтикъ да зграбче въ обятията си. Да ѝ цѣлува, милува...

Наближава икиндия. Слънцето вече изпускаше последнитѣ си лжчи надъ черната изкопана земя. А Валентинъ и Люба потъваха въ щастие, което озарява всѣка влюбена душа. Той и подви краката и леко я положи върху влажната земя. Люба се смути, зашемати, чачерви... Но любовта? Той я люби? Тя ще бѣде негово кога и да е, защо тогава да не му принесе щастие сега въ настоящия моментъ, когато и двамата се нуждаятъ отъ него?

Обаче, бързо. Много бързо летѣха минутитѣ на щастие.

Тия резултати недвусмислено говорят за ползата от една ранна сѣтка на пшеницата, полученото зърно от ранния посѣвъ е не само количествено по-вече, но както хектолитровитѣ тегла показват, много по-доброкачествено, отколкото това от късния посѣвъ. Трѣбва да се подчертае още, че чалдисването на пшеницѣта, което въ продължение на тритѣ опитни години се дължи на черната стелбена ржжа *Pucc. graminis*, то сѣщата се развива най-много върху късно посѣтитѣ пшеници.

Сѣщата таблица ни показва, че колкото общо сѣитбата е закъснявала, толкова дохода от декаръ е намалявал. Напримѣръ, най-рано е извършенъ посѣвъ презъ 1631-1932 година и тогава дохода е най-високъ, а най-късно е засѣто (30 октомврий) презъ 1930-32 година, когато и дохода е най-малъкъ.

Заклучението отъ гореказаното е, че стопанитѣ трѣбва предварително да си приготвятъ нивитѣ на които ще сѣятъ пшеница, за да могатъ следъ първия падналъ дъждъ следъ изтичането на втората половина отъ м. септемврий да започнатъ сѣитбата, защото само едно триседмично закъснение понижава реколтата почти наполовина или сѣ всѣки загубенъ день се губятъ и 4—5 кгр. зърно отъ декаръ.

Втория въпросъ отъ които сѣщо трѣбва да се интересуватъ стопанитѣ е какъ да извършватъ посѣва и по колко килограма семе да хвърлятъ на декаръ? Полученитѣ резултати отъ опита съ количеството семе на декаръ, посѣто съ редосѣялка за тритѣ години (1929-1932) сж следнитѣ:

Количество семе на дек.	Срѣдно за 3 г.	
	зърно кгр.	хек. тегло
8 кгр.	220	75
16 "	256	76
20 "	258	76

Тия резултати говорятъ, че когато има да извършимъ единъ посевъ съ редосѣялка, то количеството на семето не бива да бѣде по-малко отъ 16 кгр. на декаръ, обаче и въ никой случай повече отъ 20 кгр. Добре е, ако почвата е достатъчно влажна и сѣитбата има да се извърши рано презъ есента, количеството да бѣде 16 кгр. на декаръ, щомъ обаче закъснее поради суша сѣитбата, трѣбва това количество да се увеличи до 18 кгр. и рѣдко до 20 кгр.

Паралелно съ това направи се и опитъ съ посѣване на пшеница съ редосѣялка и отъ ржжѣ, като и въ двата случая,

разбира се, се хвърлиха по 23 кгр. на декаръ, т. е. толкова, колкото обикновенно нашия земледѣлецъ сѣе. Получиха се следнитѣ доходи: посѣтото съ редосѣялка даде 310 кгр. зърно и 80 хект. тегло; посѣтото отъ ржжа даде 243 кгр. и 79 хект. тегло. Тукъ много ясно проличава преимуществото на редосѣяката, която при равни условия презъ настоящата година е увеличила дохода съ 67 кгр. отъ декаръ. Като прибавимъ къмъ това и хвърленото

Ив. П. Андреевъ.

День на гроздето

Министерството на земледелието, въ съдействие съ М-ството на просѣтата, Главната дирекция на Народното здраве, Агрономическия факултетъ, Българ. лѣкарски съюзъ, Българ. въздържателна федерация и Българ. лозарски съюзъ, учреди Централенъ комитетъ за пропаганда на гроздето и гроздовия сокъ. Целта е: народътъ ни да внесе на трапезата си *гроздето като храна* въ възможно най-големо количество. Седмичата 25 IX до 2 X т. г. е обявена за *седмича гроздето*. Една широка и повсемѣстна акция за гроздето ще се предприеме въ цѣлата страна.

Всѣки, който обича себе и народа си ще възвести:

*Яжъ повече грозде!
Пий гроздовъ сокъ!*

Това се подема не само за лозаря, не за неговото стопанство и интересъ. Това е и за здравето, доброто на човѣка, дома и народа.

Защото гроздето е здрава храна, чиста вода, че и лѣкъ за млади, стари и деца.

Чудесенъ, най-добъръ плодъ. Първъ и най-сжпоценъ даръ на природата, сътворенъ отъ любовта на бащата—слънце и майката—земя.

Българинътъ може да се гордѣе, че неговата земя е раждала и ражда тоя хубавъ плодъ, що носи толкова блага: радостъ и сладостъ, здраве и благосъстояние.

Но... нежежъ е още народътъ ни: не цени това добро; не го яде; не го носи по села, колиби и градове; не го изнася въ чужбина, где го нѣма, да се яде прѣсно, сурово,—а, както дѣди сж правили, тъпче го, захарта му спиртъ прави, сладкото грозде спиртно вино става. Доброто—зло прави...

Неразумие! Това трѣбва да се прѣснее!

Яжъ гроздето прѣсно, непокжтнато. Тогава то е и най-здрово, и най-цѣлѣбно. Прѣсно, защото природата е вложила въ него, отъ кожицата до семката, най-полезни, приятни и хранително цѣлѣбни вещества.

въ повече семе на декаръ срѣдно 6 кгр., то виждаме, че стопанина губи 73 кгр. на дек.

Въ дни на такава криза, когато ценитѣ на земледѣлскитѣ артикули, главно зърненитѣ храни, сж много низки, азъ мисля че се налага повече отъ другъ пътъ да се иматъ всички тия резултати предъ очи, защото не е все едно да получишъ при равно количество трудъ 50—60 кгр. пшеница въ повече.

В. Тодоровъ — агрономъ

Гроздова захаръ (18—25%)

—идеална храна за тѣлото, понеже се всмуква направо, безъ преработка, въ кръвта, обръща се въ гликогенъ въ черния дробъ и тамъ се наслагва като хранително депо (складъ), което изпуска по малко за нуждитѣ на организма и кръвообращението. Тая захаръ храна въ готовъ видъ, е главниятъ източникъ на сила и енергия въ тѣлото.

Сдържва още идеално—чиста кристална вода, соли, витамини, плодови киселини, естери и пр. и пр. вещества, все отъ полза за тѣлото, които, обаче, се губятъ, излитатъ, намаляватъ или се силно промѣняватъ при преработката—ферментацията, варенето и пр. на гроздето.

Ферментацията е болестенъ процесъ на гроздовия сокъ. Ферментитѣ (микроби) обръщатъ захарта—храна и добро, въ злокачествено образувание: спирт—отрова. Не храна вече, ни цѣлѣбие имаме—а страшна пакостъ и напасть за народа ни.

Ето защо, най-разумното е:

Гроздето да влѣзе въ всѣки домъ като плодъ, въ прѣсно, сурово състояние.

Да го употребяваме въ изобилие, расточително! Храна само да бѣде! Другото да ограничимъ—за грозде да даваме! Докато го има, докато сезонътъ му е.

Нашата страна, обаче, дава годишно около 300,000,000 кгр. грозде (срѣдно 60 кгр. на глава). Не е много да се изяде въ суровъ видъ, но консумацията му у насъ още не е нужна, не е навикъ. Затова, именно, се налага преработката му: сушене, варене, но не ферментиране. Да се прави отъ него мармаладъ, петмезъ, ригели, стафиди, въ течено, замръзано, но безспиртно състояние (безалкохолно вино). Престъпно е гроздето въ спиртъ да се обръща: доброто зло да ста-

За земледѣлца

Кой отъ ранна утринъ до късна вечеръ, непрестанно и неуморно, на полето работи?... Земледѣлеца. Кой по цѣла нощъ на нивата оре?... Сѣщо земледѣлеца. На кого труда е изложенъ на природнитѣ стихий и урагани?... Пакъ на земледѣлеца. Кой най-много страда и работи и трудътъ му най-молко възнаграденъ? Пакъ на него.

И така.... отъ ранно детство той бива закърменъ, съ тежкия и черенъ трудъ и тъй продължава чакъ до гробъ. Работа, работа непосилна, тежка работа, въ дъждъ и калъ въ люта зима виелица, го очаква и все пакъ доволенъ и безгриженъ бѣше той, защото вечеръ ще сѣдне на софрата съ свидна сжпруга и мила челядь и ще се сладко нахрани—Макаръ—само съ лукъ и хлѣбъ. Но сега..... погеднете го.... Съ набръчкано чело, съ начумерени вежди и съ навсени мустаци. Замисленъ до забравя, той едва се влачи. Ходи и пухти. Неговиятъ трудъ по който цѣла година е тичалъ и съ кървави ржце събиралъ за една минутка отгнетъ—на тъпкванъ въ земята! Очакватъ го изтезания и неволи! Ще дойде день когато и лукъ и хлѣбъ нѣма да има, да се залъжатъ, гладнитѣ около него, гърла. Каква радостъ, какво веселие, по нивитѣ особено презъ жетва! Пѣсни... смѣхъ... викове!.. А сега... сега униние владѣе на всѣкаде! Въ народната слска душа е дълбоко заседнала мжката. Отчаянието е повсемѣсно. Селата центрове на радостъ и веселия до преди—сега сж глухи и тъжни. Само монотонния напѣвъ на вършачкитѣ се чуватъ. И тѣ сякашъ оплакватъ загубата и мжката на земледѣлца. Трѣбватъ бързи и ефикасни мѣрки. Да му се помогне, пострадали отъ това внезапно бедствие, защото знаемъ, че земледѣлецътъ е грѣбнака на БЪЛГАРИЯ.

Тодоръ Е. Хитевъ у-лъ с. струпень

ва. Нито милиграмъ гроздова захаръ за фермента — паразитъ! Нека захарта иде за радостъ и сладостъ, за строежъ въ тѣлото! Да проумѣемъ! Да погледнемъ! Да ядемъ, много грозде да ядемъ! Да оनावичимъ употребата му! Дмѣсто вино и ракия, вмѣсто други излишества — внесете радостъ, здраве и благополучие тамъ.

За картелитѣ

Прилагането на закона

Министрътъ на търговията г. Г. Петровъ е поискалъ отъ картелната комисия да започне да прилага най-строга закона за картелитѣ, понеже е констатирано, че много картелни предприятия не сж спазвали неговитѣ постановления, особено по отношение на ценитѣ на продуктитѣ, съ които тѣ търгуватъ или произвеждатъ.

Понеже комисията е приключила вече съ ревизиране книгитѣ на всички картели и много отъ тѣхъ е разтурила, утре или други день тя ще издаде списъкъ на всички предприятия които се признаватъ за картели и имъ се позволяватъ да сжществуватъ. Комисията сжщевременно ще предприеме нова ревизия на ценитѣ.

Новообразуваното д-во „Петролъ“, което замѣсти бившитѣ петролни дружества, въз основа на събранитѣ данни е обявено отъ комисията за монополно предприятие. Спрямо него ще бждатъ приложени разпоредбитѣ на закона за картелитѣ.

Гроздето дажба на войницѣ и трудоваци

Решението на М-вото на войната и Дирекцията на трудовата повинност

Министерството на войната и Дирекцията на трудовата повинност по поводъ постѣпкитѣ на Лозарския съюзъ сж решили да въведатъ гроздето на дажба на войницѣтѣ и трудовациитѣ. Въ София снабдяването на войсковитѣ и трудовашкитѣ части съ грозде ще става отъ Лозарския съюзъ, а въ провинцията отъ лозарскитѣ кооперации, а кждето нѣма такива отъ лозарскитѣ дружества.

Лозарскиятъ съюзъ е помогилъ своитѣ дружества въ провинцията да направятъ най-големѣ улеснения на войсковитѣ и трудовашки части, на болницитѣ и сиропиталищата при доставката на гроздето по отношение качеството, цената и др.

Какъ човѣкъ може да стане писателъ

Известниятъ американски писателъ Антонъ Синклеръ, неотдавна е заявилъ следното: — всѣки човѣкъ може да стане писателъ, достатъчно е да умѣе да опише какво чувствува кога го оскърбятъ или зарадватъ.

Четете въ-къ „Народна Воля“

вата любовъ. Наистина много бързо... Отдавна настѣпи икиндия, много отдавна. Люба се затича пакъ както при идване, надолу къмъ селото. А Валентинъ изправенъ я гледаше какъ леко като лястовичка припка, надолу къмъ дола, дето се намира селото. Най-после тя се загуби отъ погледа му, Той се наведе, брибра си ютиката, торбичката, всичко каквото имаше и съ бавни отиърени стѣпки трѣгна къмъ селото, тамъ кждето никакъ не му се нравеше вече.

Вечерята въ дѣдо Петрови бѣ вече готова. Люба привърши да реди софрата и седна отъ лѣво до брата си. Горкиятъ си държеше показалеца на дѣсна ржжа. Презъ деня го бѣше обожъ. Но нали е шиятъ ще-търпи. Дѣдо Петъръ се прекръси и започна лако-

мо да яде. Но той нѣмаше сжщия апетитъ, какъвто имаше преди. Той ядеше умисленъ, замечтанъ. Не само тази нощъ, а почти винаги отъ като се помина бабата му, после сина и следъ него и снахата...

Дълго ядохъ така тѣ безъ да проговорятъ. Дѣдо Петъръ не позволяваше да се говори на софрата, ей тъй, по старъ адетъ. Първъ се нахрани брата, следъ него дѣдо му и последна Люба. Тя стана, прибра софрата, измете трохитѣ и приготви легло за дѣдо си. Но преди да си легне, тя го повика при себе си и тъй насаме, тихичко му зашепна:

— Дѣдо, азъ искамъ да се ожена за единъ беденъ момъкъ, когото ще направя щастливъ и богатъ. Той е Валентинъ.

Дѣдо Петъръ направи единъ жестъ, позасука мустакъ и отвърна, съ който отговоръ даде

заклучение на цѣлия разговоръ.

— Не, ти не трѣбва да се женишъ за него. Беденъ зетъ не искамъ. Свършено е...

— Но дѣдо ще го взема, азъ го любя много отдавна. Той е мой любовникъ.

— Какъ така. Този голтакъ ще бѣде мой зетъ? Това е невъзможно. Я повикай батка си.

Люба отвори вратата и повика брата си. Той е по-възрастенъ отъ нея. Този нагледъ добъръ момъкъ, който мислеше тя ще се съгласи съ нея. Обаче той, като звѣръ, сжщински звѣръ, изкрѣска веднажъ и даде окончателно заключение. Той потвърди думитѣ на дѣдо Петъръ.

Ахъ каква жестокостъ. Да се мжчатъ да те раздѣлятъ съ човѣка когото обичашъ, когото любишъ. Не, тя не може да изтърпи това поражение... И съ убита отъ скръбъ душа,

Люба отиде да заключи салонната и пжтна врати, после се върна и ключоветъ като всѣка вечеръ остави подъ възглавницата на дѣдо си. Тя угаси свѣщята и легна връзъ постелята до батка си. Но не можеше да заспи. Предъ нея се мѣркаха като лоши призори ликоветъ на дѣдо и батка й. Ето и Валентинъ. Този милъ и неженъ ликъ. Ахъ, какво не би дала тя за него само да го притежава. Сега какъ да се утеша като я раздѣлятъ съ него?...

Всички спѣха, Дѣдо Петъръ, батка й, всички, с а м о Люба отъ не можеше да заспи. Тя бавно се изтегли изъ постелята и безъ накой да усѣти си надяна блузата, фустата и тихо притвори вратата. Люба не бѣше заключили. Тя само се приближи до вратитѣ и пакъ се върна за да остави ключоветъ подъ възглавката на дѣдо си.

Кой ще се усъмни? Като затвори следъ себе си вратата безъ да се чуе ни едно кратко скърцане, тя като луда, почти като луда се втурна на пжтя. Никой не подозираше нищо. Само Шаро, голѣмото дѣдово Петрово куче можеше да бѣде единственъ свидетелъ на тази вечерашна история, но като позна своята стопанка, си подви опашката и пакъ се сви подъ стрѣхата, близо до вратника.

Люба тичаше. Тя мина мегдана, мина чешмата и най-сетне се отзова предъ малката полусрутена кжщурка въ която живѣеше Валентинъ. Вжтре свѣтеше още. Тя почука на малкото потънало въ прахъ прозорче и повика името на Валентинъ. Той току що се тъкмеше да спи. Валентинъ се облече набързо и отвори вратата на стаята.

— Кой ме търси въ това

Намаление цената на захарта

Проучванията на Главното комисарство

Главното комисарство по продоволствието от няколко дни усилено работи по нареждане на м-ръ Гиргинов, върху представените допълнителни сведения от захарните фабрики за производствените разходи през тази година, във връзка с определяне новата цена на захарта.

Главното комисарство няма да вземе решение преди Министерския съвет да се произнесе, обаче, ще представи на Съвета един общирен доклад за своите проучвания още през идущата седмица.

Финансовото положение на България и Румъния

Ще се проучва от специалистите французин

Берлин, 12 септември (Волф-бюро). Вестниците съобщават че по покана на румънското правителство френският икономист г. Делези ще посети Румъния, за да проучи финансовото и стопанско положение на тази страна и възможностите за развитието на страната.

Г-н Делези получи от София подобна покана и ще посети след това България. (БТА)

Колко яйца е изнесла България

Според официалните сведения, изнесените през изтеклият осем месеца яйца от България за чужбина възлизат всичко на 13,348,985 кг. на стойност 390,488,009 лева. За същият тия осем месеца миналата година сж били изнесени от България яйца за чужбина 16,585,459 кг. за 563,587,641 лв. Само за Германия тази година нашият износ на яйца е намалял с 40 на сто в сравнение с миналогодичния, а поради увеличаване вноса мито в Италия нашият внос там е още повече намалял в сравнение с миналата година.

МЕЖДУВЕДОМСТВЕНАТА комисия, която проучава въпросът за производството на син камък, е проучила и въпросът за постройката на една висока пещ, която да може да задоволи нуждата на вътрешния пазар от сурови материали — мед, олово, цинк, желъзо и др., а също да има и инсталация за добиване сярна киселина и син камък.

Според проучванията, такава една висока пещ ще струва около 60 мил. лв. Срѣдства ще се потърсят в страната.

Колон на жената

За изтръгване на космите

Случва се често пжти женската хубост да бжде подложена на едно развитие, което съвсем не отговаря на нейното т. е. да има косми върху горната челюст, по врата или ръцете и много от тия нещастни жени, отстраняват въпросните мъжки косми, като употребяват състави, които предизвикват кожни болести. За тази цел трѣбва да се употреби следния начин за изтръгване на космите:

Обтегнете върху едно парче лѣжа, равни части от клей и смола, разбира се предварително смесени, поставете я въ голѣма даликатност върху виновените косми и бждете увѣрени, че ще ги искуби съ корена заедно. Болката, която произхожда от тая операция е много малка, сравнително другите срѣдства. И. С.

С ж д б а

Арабска приказка

Сияеше Богданъ отъ огньове. Прѣстарѣлиятъ халифъ Харунъ-Ал-Рашидъ бѣ събралъ своите приятели и подчинени. Неговиятъ великъ везиръ не бѣше спалъ, нито ялъ нѣколко нощи, само да приготи двореца за тържеството.

Тържеството почна. И тъкмо тогава везирътъ застана предъ своя строгъ господарь; лицето му бѣше приbledнѣло като на мъртвецъ. Той треперѣше цѣлиятъ отъ ужасъ.

— Великий царю, прошепна везирътъ, моля ти се пусти ме. Веднага трѣбва да трѣгна... Пустни ме да оседлая камилитъ си и незабавно да замина далечъ отъ тукъ, — въ Сирия.

Стариятъ халифъ погледна везира очудено и го попита: — Защо бързашъ толкова чадъ? Не е добре да оставяшъ гоститъ ми сами, преди още да се е почналъ пирътъ. Защо си тъй смутенъ, какво ти стана?

Съ треперливъ гласъ везирътъ отвърна:

— Преди малко срещнахъ ангелътъ на смъртта. Той ме погледна втречено и азъ разбрахъ, че ако не бѣгамъ ще умра.

Щомъ е тъй каза халифътъ, — пушамъ те: да бжде Аллахъ съ тебъ!

Визирътъ замина.

Прѣзъ сжщата нощъ халифътъ срѣща самъ ангелътъ на смъртта и го попита, защо е погледналъ така страшно везира.

— Чудно ми стана, като го видѣхъ тукъ, на пирътъ, отговори ангелътъ, — защото бѣхъ получилъ заповѣдъ да му взема душата утре изъ пжта за Сирия.

Хуморъ

Пижо на пазаръ

Въ петъкъ рано сутринтъ Пижо взема събранитѣ презъ седмицата яйца въ количка и трѣгва на пазаръ.

Напраздно го увещаватъ да не върши това, защото яйцата въ София сж по 1.80 а въ село по 2 лева.

Той все пакъ отива. Защото знае смѣтка човѣка: въ село ще ги продаде стрина Пижовица и ще прибере паритѣ, а въ града ще ги продаде самъ той и паритѣ ще изпие.

А когато вземе три пилета и ги понесе за София, стрина Пижовица ще се изпречи отпреди му, и ще го попита: — Колко пари сакашъ за тритѣ?

— Шейсетъ лефа.

— Петдесетъ и деветъ не може ли?

— Не може, не може! И заминава.

И като отиде на пазаръ, не слиза отъ 60 лева нито стотинка. Кръсти се най-чистосърдечно и казва:

— На, Богъ да ме убие, ако лѣжа: още на село ми дадохъ 60 лѣфета! .

Въ деня на изборитѣ

Сцена въ небесата.

— Св. Петъръ, дошълъ съмъ днесъ да искамъ малко отпуска, каза единъ нашенецъ, обитателъ въ небесата.

— Какъ тъй отпуска? Де искашъ да отидешъ.

— У насъ. Въ България.

— Защо?

— Днесъ тамъ се произвеждатъ избори въ столицата.

— Е, та какво?

— Сигурно нѣкой се готви да гласува съ моята избирателна карта. Дай ми отпуска само за днесъ, да отида и да му се явя на сънъ и да го изплаша така, че да не помисли подобно нѣщо.

— Добре. Разрешава се.

Християнска благословия

Исусъ Христосъ и св. Петъръ минавали презъ една гора. Срѣзнали двама селяни да сѣкатъ дърва. Христосъ ги отминалъ безъ да имъ продума нищо. Отишли по-нагоре на една полянка. Подъ едно дърво лежали двама млади или по-право казано една двойка. Видѣлъ ги Христосъ, усмихналъ се и имъ казалъ: Бждете благословени деца. Св. Петъръ обаче останалъ изненаданъ отъ постѣпката на своя учителъ и го попиталъ: Учителю, защо отминахте ония двама гдето сечеа дърва безъ да ги благословите. Тогава Христосъ му отговорилъ: Защото ония двама рушатъ, а тия двама създаватъ.

Нови обичаи

Поради зачестилитѣ убийства въ София, между софиянци е въведенъ единъ новъ видъ поздравление. Въмѣсто добротро, здрасти, какъ сте и пр. — тѣ при среща размѣнятъ тия думи:

— Снощи кого? (значи, кого сж убили?)

— Още не, слава Богу! (значи, мене още не сж!)

— И мене, слава Богу!

И се разминаватъ.

Остроумниятъ Митре

Учителътъ къмъ ученика: Митре Гелевъ!

Ученикътъ: Яска г-нъ да-скале.

Учителътъ: Какво ще рече островъ?

Ученикътъ: Островъ се велитъ, парче земя, пикнато во вода да му се пулитъ вървотъ се велитъ островъ.

Учителътъ: Седни Митре ще ти пиша б.

Ученикътъ: Сполай ти да-скале.

ПРЕДЛОЖЕНИЯ за националния дунавски флотъ. М-вото на земледѣлието заседава комисия, която проучва въпроса за създаване националенъ дунавски флотъ. Въ връзка съ това въ М-вото на земледѣлието нѣколко корабостроителски фирми сж предложили да доставятъ специални моторни шлепове съ хладилници и специални помѣщения за лицата придружаващи стокитѣ, които ще се превозвотъ. Проектира се първоначално да бждатъ доставени 3 моторни шлепа, съ които да се улесни нашия износъ на яйца, плодове, добитѣкъ и птици въ заклано състояние.

КОНГРЕСЪТЪ на лесовѣдѣтѣ-академици. Министерътъ на земледѣлието г. Д. Гичевъ е разрешилъ на членоветѣ на д-вото лесовѣдѣтѣ-академици въ България за редовния конгресъ на д-вото осемдневенъ отпускъ начина отъ 1 октомври до 8. X. 1932 година включително.

Г. Г. ПУШАЧИ!
Търсете ароматичнитѣ цигари „ЯВАШЪ“ 3 К-ВО
„МОМИЧЕ“
(БѢЛА КУТИЯ СЪ ТОЯ ЕТИКЕТЪ)

Акцидентна Печатница

„Ив. Проиковъ“

срещу Търговската Камара — Варна.

Модерно обзаведена, изящно производство, износни цени.

Поръчки се изпълняватъ бързо и прецизно.

Управителъ: Бончо Д. Генчевъ

късно време?..

— Валентинъ! — извика Люба и се струпали отвънъ предъ вратника.

— Люба, моя мила, какво ти се е случило. Кажи ми мила, кажи, азъ ще ти помогна. Азъ те обичамъ, кажи...

Тѣй я повдигна ни ржце и я занесе въ стаята си. И като я положи върху меката постеля, Валентинъ отиде, затвори вратника и се върна при жената въ безсъзнание. Люба дишаше дълбоко. Той на знаеше какво да прави. И като се наведе надъ нея, той и зашепна:

— Люба, кажи моля ти се, какво се е случило?...

Тя отвори очи и заплака. Отъ очитѣ ѝ се зарониха нѣколко капки отъ сълзи, които падаха върху топлата му дѣсница.

— Валентинъ, дѣдо не ни позволява да се оженимъ. Азъ

те обичамъ. Азъ избѣгахъ отъ кжщи и сега трѣбва да бѣгаме отъ тука. По-скоро Валентинъ да не ни сварятъ...

— Добре, ще бѣгаме мила. Ще отидемъ въ града. Тамъ ще бждатъ щастливи. И ти и азъ. Азъ ще работя, ще копая а пъкъ ти ще седишъ въ кжщи ще предешъ или плетешъ...

Той се въоръжи съ своята тояжка. Напълни торбата съ сирене и хлѣбъ и двамата излѣзоха навънъ. Тѣ закрачиха бързо и скоро селото се скри отъ погледа имъ. Отдавна бѣше минало полунощъ. Нощта се губеше вече между дрезгавата утринъ на есенния денъ. Тѣ вървѣха. Тѣ бързаха сега, когато вече се разсвѣташе и всички се събуждаха въ село. Но тѣ бѣха далечъ отъ него и затова не можеха да мислятъ за село, за онова гнѣздо на горести и скърби. Тѣ не мис-

лѣха вече за него. Пѣкъ и защото ще мислятъ вече, когато отиватъ тамъ кждето ще бждатъ оставени сами да се радватъ на щастие и да се любуватъ единъ на другъ. Сега тѣ биваха предвождани отъ любовта, която щеше да ги пресели на друго мѣсто, въ друго царство, кждето не ще бждатъ обезпокоявани ни отъ дѣдо, ни отъ братъ, затова, защото ще бждатъ далечъ отъ тѣхъ.

Тази хладна есенна сутринъ донесе една скръбна новина, която като мълва се разнасяше отъ уста на уста, отъ човѣкъ на човѣкъ. Внучката на дѣдо Петъръ бѣше избѣгала съ Валентинъ, синътъ на вдовицата която се помина преди три години отъ родилка и умря ведно съ новороденото. Дѣдо Петъръ заповяда на внука си да препусне кушия съ коня и да

ги настигне. Брата на Люба оседла набързо коня и отъ своя страна той покани още нѣколко свои врѣстници да го следватъ на единъ бѣше обещава да му даде сестра си за жена. Но дали ще ги намѣрятъ?...

За да заблудятъ преследвачитѣ Люба и Валентинъ се отклониха отъ пжта и навлязоха въ гората. Валентинъ събра нѣколко дълги дървета, нареди ги едно до друго, обвърза ги здраво съ единъ кленъ и по този начинъ малкѣк мостъ върху малката тѣсна рѣчица по който премина Люба после издърпа моста на отсманната страна и двамата вземаха най-кжсата посока за града.

Обаче щѣха да ги преследатъ и тамъ. Но тѣ щѣха да отидатъ въ другъ по-далеченъ градъ, кждето никой не ще ги открие и тѣ ще заживѣятъ

тамъ дългъ и спокоенъ животъ.

На другия денъ въ селото дохожда лѣкарь отъ града, който цереше дѣдо Петъръ. Последния се бѣше разболялъ по тѣжа за своята внучка, единствена, която можеше да го утѣши. Сега той даваше всичко. Той шѣше да имъ позволи да се ожениятъ, но тѣхъ ги нѣмаше. Нѣмаше ги никжде, нито край село, нито въ гората, нито въ града. Тѣ се бѣха загубили, като че ли бѣха потънали въ дънъ земята. Сега дѣдо Петъръ даваше право както на своята внучка така сжщо и на бедния копачъ.

Четете
„Народна Воля“